

Ondřej Hojda, JAPAN AND MODERN ARCHITECTURE 1945–1970: Discourse in the mid-20th-century Europe, posudek školitele

Ondřej Hojda si pro svou dizertaci sám zvolil téma rozpravy evropských architektů o japonské architektuře v období od konce 2. světové války po světovou výstavu v Ósace. Jde o téma málo prozkoumané; historici architektury se doposud zajímali hlavně o „japonismy“ v evropské secesi, o pronikání evropského modernismu do Japonska ve 20. a 30. letech 20. století nebo o působení japonských architektů v Evropě (na Bauhausu nebo v Le Corbusierově ateliéru) v tomtéž období. Z metodologického hlediska si autor vytkl za úkol nestudovat „vliv“ Japonska na evropskou poválečnou architekturu, jak to dělali Hojdovi předchůdci. Poučen úvahami Michaela Baxandalla o úskalích pojmu „vliv“, zaměřil se místo toho na hlubší problematiku recepce či překlada projevů jedné specifické kultury do kultury druhé, a to tak, jak ji zachytila dobové mediální nástroje: knihy a časopisecké stati evropských architektů o tradiční i nové japonské architektuře, spolu s tím i fotografie japonských staveb, pro jejichž analýzu našel Ondřej Hojda poučení v textech Beatriz Colominy. Ve své dizertační práci tedy autor použil aktuální metodologické nástroje. Práce vyniká jasnou strukturou, autor umí dobře vyložit, o jaký problém mu v celé práci i v jejích jednotlivých kapitolách půjde, a stejně dobře umí u každé části své práce zformulovat její shrnutí či pointu. Je napsaná anglicky, a to velmi srozumitelně a jasně, autor pečlivě cituje své zdroje a má o nich velký přehled. Lze říci, že o tématu mezinárodního významu napsal Ondřej Hojda práci, která má sama o sobě nemalý mezinárodní význam.

Materiál ke své práci by Ondřej Hojda sotva získal v Praze. Usiloval proto o studijní pobyty v zahraničí. Obdržel v tom ohledu prestižní Baderovo stipendium, stipendium Hermann and Else Schnabel Foundation a Norwegian Research Council, dva měsíce strávil na univerzitě v Innsbrucku, v roce 2017 odcestoval do Japonska. Vystupoval přitom na mezinárodních i domácích vědeckých setkáních a jeho referáty byly dobře přijaty, jak jsem to

sám sledoval na sjezdu Uměleckohistorické společnosti (2015) a na kolokviu Baderových stipendistů (2017). O tématech své práci blízky publikoval stati v časopisu *Umění* i v jiných publikacích. Ondřej Hojda splnil všechny své studijní povinnosti. Jeho práci o poválečné debatě o japonské architektuře proto plně doporučuji k obhajobě.

Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc., v Praze 19. 8. 2018